

ja onko sitä näin ollen tulkittava siten, että 24.1.2012 annetun asetuksen nro 1 (sellaisena kuin se on muutettuna 24.3.2012 annetulla muuntamislalla nro 27) 5 bis §:ssä, jolla lain nro 287/1990 10 §:ään on lisätty 7 ter ja 7 quater momentti, tarkoitettu kansallinen lainsäädäntö on edellä tarkoitettulla tavalla ristiriidassa unionin oikeuden kanssa?

(¹) EUVL 2003, L 1, s. 1.

(²) EUVL 2019, L 11, s. 3.

Valitus, jonka LSEGH (Luxembourg) Ltd ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd ovat tehneet 25.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-363/19 ja T-456/19, Yhdistynyt kuningaskunta ja ITV v. komissio, 8.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: LSEGH (Luxembourg) Ltd ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (edustajat: A. von Bonin, Rechtsanwalt, ja O.W. Brouwer ja A. Pliego Selie, advocaten)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja ITV plc

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion
- ratkaisemaan asian lopullisesti ja kumoamaan valtiontuesta SA.44896, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt ulkomaisten väliyhteisöjen konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla, 2.4.2019 annetun komission päätöksen (EU) 2019/1352 (¹) (jäljempänä riidanalainen päätös)
- toissijaisesti palauttamaan asian yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä käsittelee asian uudelleen unionin tuomioistuimen tuomion mukaisesti, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet tästä oikeudenkäynnistä ja oikeudenkäynnistä yleisessä tuomioistuimessa, mukaan lukien mahdollisiin väliintulijoihin liittyvät kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksensa tueksi viiteen valitusperusteeseen:

Valittajat esittävät ensinnäkin, että yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se otti kansallisen lainsäädännön huomioon vääristyneellä tavalla ja jätti todisteita huomioon ottamatta, kun se vahvisti viitejärjestelmäksi vuoden 2010 verolain (kansainväliset ja muut määräykset) (TIOPA-laki) 9A osassa olevat Yhdistyneen kuningaskunnan ulkomaisia väliyhteisöjä koskevat säännöt (CFC-säännöt) eikä Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisöverojärjestelmää, jonka erottamaton osa ne ovat.

Valittajat toteavat toiseksi, että vaikka viitejärjestelmänä pidettäisiin Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjä, yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se määrittä viitejärjestelmän tarkoituksen, ja näin ollen se teki virheen katsoessaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen 5 luvun säännöissä vahvistetaan kaupankäynnin ulkopuolisten tulojen ”normaali” verotus siten, että TIOPA-lain 9A osan 9 luvussa oleva ”konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus” merkitsisi ”etua”.

Kolmanneksi valittajat toteavat, että yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että kyse oli valikoivasta edusta. Yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen erityisesti, kun se totesi virheellisesti, että talouden toimijoiden, jotka saattoivat hyötyä TIOPA-lain 9A osan 9 luvussa olevasta ”konsernirahoitukseen sovellettavasta poikkeuksesta”, oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne rinnastui sellaisten yhtiöiden tilanteeseen, jotka eivät voineet hyötyä kyseisestä poikkeuksesta.

Valittajat esittävät neljänneksi, että yleinen tuomioistuin rikkoi SEUT 263 ja SEUT 296 artiklaa, koska se jätti ottamatta kantaa eräisiin kanneperusteisiin ja koska se laiminlöi perusteluvollisuutensa sen takia, että se korvasi päättelyn, jonka komissio oli tehnyt riidanalaisessa päätöksessä, omalla päättelyllään.

Viidenneksi valittajat toteavat, että yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se katsoi, ettei TIOPA-lain 9A osan 9 luvussa olevaa ”konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta” voida oikeuttaa viitejärjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella.

(¹) EUVL 2019, L 216, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 26.8.2022 – Verein für Konsumenteninformation v. Sofatutor GmbH

(Asia C-565/22)

(2022/C 441/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-valittaja: Verein für Konsumenteninformation

Revision-valituksen vastapuoli: Sofatutor GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2011/83/EU (¹) 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jos etäsopimusta ”jatketaan automaattisesti” (direktiivin 6 artiklan 1 kohdan o alakohta), kuluttajalla on uudelleen peruuttamisoikeus?

(¹) Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, s. 64).

Valitus, jonka Vasile Dumitrescu ja Guido Schwarz ovat tehneet 25.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-531/16, Dumitrescu ja Schwarz v. komissio, 15.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Vasile Dumitrescu ja Guido Schwarz (edustajat: asianajajat L. Levi ja J.-N. Louis)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-531/16, Dumitrescu ja Schwarz v. komissio, 15.6.2022 antaman tuomion